

KDYŽ JEŽÍŠ KRALUJE, NEROZKAZUJE

Jak Ježíš uskutečnil království?

Jak Ježíš uskutečnil království? Tím že se nám přiblížil a projevil Boží něhu. On je pastýř, o kterém mluví prorok Ezechiel (srov. 34,11-12.15-17). Tento úryvek je plný sloves, která označují péči a lásku pastýře o svoje stádo: *vyhledat, ujmout se, vysvobodit z míst, kam se rozprchlo, vyvést na pastvu, dát odpočinek, hledat a přivést zpět ztracenou ovci, obvázat zraněné, posílit slabé, svědomitě pást*. Všechny tyto postoje se staly skutečností v Ježíši Kristu: On je vskutku „veliký pastýř ovcí a strážce našich duší“ (srov. Žid 13,20; 1 Petr 2,25).

Ježíš není králem na způsob tohoto světa: pro něho kralovat neznamena rozkazovat, nýbrž poslouchat Otce, odevzdávat se Mu, aby se naplnil Jeho plán lásky a spásy.

Co žádá Ježíš od každého z nás?

Evangelium nám říká, co žádá Ježíšovo kralování od každého z nás, připomíná nám, že blízkost a něha jsou pravidlem života také pro nás a podle toho budeme souzeni. Naším soudním protokolem bude velké podobenství o posledním soudu z 25. kapitoly Matoušova evangelia: *Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připraveno od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít;*

byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste ke mně. Spravedliví odpovědí: kdy jsme tě viděli? A On odpoví: „Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších, pro mne jste udělali“ (Mt 25,34-40).

Budeme souzeni podle lásky

Spása nezačíná vyznáním Kristovy královské hodnosti, nýbrž napodobováním skutků milosrdenství, jimiž On své království uskutečnil. Kdo je prokazuje, dokazuje, že přijal Ježíšovu královskou hodnost, protože ve svém srdci udělal místo Boží lásce. Na sklonku života budeme souzeni podle lásky, podle blízkosti a něhy projevené druhým. Na tom závisí, zda vstoupíme či nikoliv do Božího království, tedy naše zařazení na jednu či druhou stranu.

Ježíš nám svým vítězstvím otevřel svoje království, ale závisí na každém z nás, zda vstoupíme. Království začíná teď, když se konkrétně stáváme bližním druhému člověku, který prosí o chléb, oděv, přijetí a solidaritu, katechezi. A pokud budeme onoho bratra a sestru opravdu milovat, budeme podníceni dělit se s ním či s ní o to nejdražší, co máme, tedy Ježíše a jeho evangelium.

A ani ti, kdo jsou v církvi povoláni být pastýři, nemohou se od tohoto modelu distancovat, pokud se nechtějí stát námezdníky najatými za mzdu. Boží lid má v tomto ohledu neomylný čich pro rozpoznání dobrých pastýřů od námezdníků.

*Papež František, přeložil Milan Glaser,
převzato z webu Radiovaticana.cz, redakčně upraveno.*